वाक *m.* Spruch, Formel (*r.*); *Pl.* Geschwätz, Gesumme.
वाकोवाक्य *n.* Dialog, Unterredung, *bes.* Gespräche aus dem Veda.
वाक्क्षत *n.* Verletzung durch Worte.
वाक्पटु redegewandt. *Abstr.* **°ता** *f.*
वाक्पति *m.* Herr der Rede.
वाक्पथ *m.* Zeit (*eig.* Weg) zum Reden.
वाक्य *n.* Ausspruch, Aussage (*j*); Rede, Satz.
वाक्यपदीय *n. T. eines Werkes.*
वाक्यार्थ *m.* Satzinhalt.
वाक्यार्थोपमा *f.* Art Gleichnis (*rh.*).
वाक्संयम *u.* **°संवर** Zügelung der Rede.
वागीश der Rede mächtig (*oft* —° *in Gelehrtennamen*).
वागीश्वर *m.* ein Meister der Rede.
वागुरा *f.* Fangstrick, Netz, Garn.
वागुरिक *m.* Wildfänger, Jäger.
वागृषभ *m.* ein Meister (*eig.* Stier) in der Rede. *Abstr.* **°त्व** *n.*
वाग्गुद *m.* Art Vogel *o.* Fledermaus.
वाग्दण्ड *m.* Verweis; *Du.* Wort u. Stock.
वाग्दुष्ट grob; *m.* Grobian.
वाग्देवता *u.* **वाग्देवी** *f.* die Göttin der Rede (*Sarasvatî*).
वाग्बन्धन *n.* Hemmung der Rede, das Schweigen.
वाग्भट *m. N. versch. Gelehrten.*
वाग्मिता *f.*, **°त्व** *n.* Beredsamkeit.
वाग्मिन् beredt.
वाग्यत die Rede hemmend, schweigend.
वाग्वन्त् mit der Rede verbunden.
वाग्विद् redekundig.
वाग्विदग्ध redegewandt; *Abstr.* **°ता** *f.*
वाग्विन् beredt.
वाग्वीर *m.* ein Held der Rede.
वाग्वीर्य stimmkräftig.
वाघत् *m.* Opferveranstalter.
वाङ्मधु *n.* süfse Worte (Redehonig).
वाङ्मधुर süfs in der Rede.
वाङ्मनस् *n. Du.*, **°मनस** *n. Sgl.* Rede und Geist.
वाङ्मय, *f.* **ई** aus Rede *o.* Worten bestehend, Rede-, Wort-. *n.* Redekunst, Redeweise, Rede.
वाङ्मात्र *n.* das bloſse Wort.*
वाच् *f.* Sprache, Stimme, Laut, Rede, Wort, Aussage, Gebet, Lied; die Rede *personif.*, *auch* = *Sarasvatî.*
वाचंयम die Rede einhaltend, schweigend. *Abstr.* **°त्व** *n.*
वाचक, *f.* **°चिका** sprechend, handelnd über, aussagend, bezeichnend (*Gen. o.* —°); *m.* Sprecher, Hersager. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
1. **वाचन** *n.* das Hersagen (lassen), Lesen, Ausdrücken. *f.* **आ** Lektion, Kapitel.
2. **वाचन** *u.* **°क** *n.* Kuchen, Leckerbissen, Näscherei.*
वाचयितर् *m.* der etw. hersagen lässt.
वाचयीत *s.* **वच्**.
वाचस्पति *m.* Herr der Rede, *Bein. mehrerer Götter, bes. des Bṛhaspati, auch Mannsn.*
वाचा *f.* Rede, Wort, Göttin der Rede.
वाचामात्र *u.* **°क** = **वाङ्मात्र**.*
वाचाट geschwätzig, grofssprecherisch.
वाचारम्भण *n.* Notbehelf der Rede, Redensart (*ph.*).
वाचाल = **वाचाट**; geräuschvoll, ertönend von (—°). *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
वाचालय्, **°यति** geschwätzig machen.
वाचिक aus Worten bestehend, Wort-; *n.* (mündlicher) Auftrag.
वाचिन् (—°) behauptend, ausdrückend.
वाच्य zu sprechen, zu sagen (*n. impers.*); zu besprechen, anzuführen; anzureden, anzuweisen; zu benennen; bezeichnet, ausdrücklich gemeint mit (*Gen. o.* —°); zu tadeln. *n.* Tadel, Fehler. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
वाच्यार्थ *m.* die unmittelbar ausgedrückte Bedeutung.
वाज *m.* Raschheit, Wettlauf *o.* -kampf, *überh.* Kampf, Kampfpreis, Beute, Gewinn, Lohn, Gut; Opferspeise; Renner, Ross; *N. eines Ṛbhu, Pl. aller 3 Ṛbhus.*
वाजजित् im Kampfe *o.* Gut gewinnend.
वाजदा *u.* **°दावन्** Gut verleihend.
वाजपति *m.*, **°पत्नी** *f.* Herr, Herrin der Güter.
वाजपेय *m. n.* Kampf- *o.* Krafttrunk (*r.*).